

נישואין שני צדדים

גליון מס' 12 מנכ"ל: מאיר. ש. עשור, רכז ועדה רוחנית: הרב חנוך חן גלזמן שליט"א
עורך: ד"ר עמי שקד, מפקה: ריקי בן זיו

כתובת המערכת: "איגוד ינ"ר" - הקדש עולם שע"י ביה"ד להקדשות י-ם
ת.ד 16130 ירושלים מיקוד 91161 70 : 02-6412970 פקס: 02-6422432
Email: igud@ynr.org.il www.ynr.org.il

ירחון: "נישואין של אושר" תפוצה: 60,000 עותקים. בבתי דין רבניים, בתי משפט לעניני משפחה, קופות חולים, בתי כנסת, לשכות חוחה,
מועצות דתיות, מוסדות וארגונים הלונטיים, חבר איגוד ינ"ר, ומניימים לרחון
02-6525850 רותי גרפיקה והדפסה: דפוס עמרים מרכז שטנר 2 גבעת שאול ירושלים טלפון:

בנין הבית

מאת: הר"ג ראובן אלכז שליט"א
ראש מוסדות "אור החיים"
ורב שכונת בית ישראל י-ם ת"ו

לעזר כנגדו, וצריך לשמוח כאשר היא מעירה לו על דבר זה או אחר, ולקחת הדברים אל ליבו פנימה, ולהמנע מלכעוס. אדרבא, עליו לשמוח על שמוכיחה אותו ומחזקת אותו בעבודת הבורא. שהרי הקב"ה העניק לנו בברית הנישואין אפשרות להרגיש את קרבת ה' ע"י קשר הנישואין.

האדם קונה כביכול את ה' יתברך ומרגיש שהקב"ה נמצא בקרבו. לכן הקשר המיוחד בין בעל לאשתו נקרא נישואין וזאת משלשון התנשאות והתרוממות רוחנית ורגשית. האדם מקבל אפשרות להתעלות מ"ארציות" ע"י כך שהוא נישא לרמות גבוהות יותר של רוחניות ורגשיות הנובעות מברית הנישואין. הנישואין יעוררו התרוממות ודבקות בה' אם ישכילו בני הזוג להתרומם מהאגואיסטיות של כ"א מהם על מנת להיות מסוגלים לספק זה את צרכיה של זו, ולהפך. שהרי כבר נקבע כי הניתנה היא תכלית הנישואין.

אדם צריך לזכור ולהפנים שקשר הנישואין בין איש לאשתו איננו מתרכז אך ורק בעניינים פשוטים ויום יומיים. ברית הנישואין כוללת גם יסודות עילאיים ועמוקים בעולמות עליונים. צריך אדם לזכות ולהגיע להכרה מיוחדת זו דרך הפעולות המעשיות, המעשים הקטנים לכאורה של חיי הנישואין. אסור להזניח את היום-יומיות של חיי הנישואין ולדבוק "רק" ביסודות העילאיים, השמימיים. חיי הנישואין מורכבים גם ובעיקר ממעשים ומחווות "ארציים" שהם הבסיס והיסוד. אלה הם שורשי קשר הנישואין, וככל שהם עמוקים יותר, מבוססים יותר, כך יוכלו בני הזוג לממש גם את חלקה העילאי-הרוחני של ברית הנישואין. למרות הרעיונות בדבר עמקות הרוחנית של ברית הנישואין, אסור לו לאדם להתנתק מהמעשים הקטנים שהם תכלית בריאתנו בעולם. הרעיונות הרוחניים והעילאיים מעטרים בעמקות את חיי הנישואין ומוסיפים להם עושר רעיוני.

הרמב"ם בפרושו על הפסוק "והיו לבשר אחד" קובע כי האיש והאשה היו במקור העליון נפש אחת והקב"ה חילקם לשני נפשות מופרדות. ברית הנישואין מחברת מחדש את שני הנפשות הנפרדות לישות אחת. לפיכך, האשה מהווה חצי מנפשו של האיש, והאיש מהווה חצי מנפשה של האשה. כך שהאשה יכולה לחשוב ואף להרגיש שבעלה הוא בעצם "היא" ולא רק "הוא" מופרד ממנה, וההפך, האיש יכול לחשוב ולהרגיש כי אשתו איננה בבחינת "היא" המופרדת והחיצונית לו, אלא היא זה בעצם "אני" עצמי ובשרי. מכאן שההגדרה של נישואין שיישותו של הבעל שהייתה נפרדת מתחברת עם יישותה של האשה, ואם קודם לנישואין היה לו מוח אחד, הרי שעכשיו יש לו שני מוחות ושני לבבות וכדומה. וכאשר מתעוררת בעיה בחיי הנישואין על האדם לבדוק מה הוא, מוחו, וליבו יכולים לעשות על מנת להגיע לפתרון הולם.

מעשה ברב חשוב שהגיע להנהיג עיירה שמתגוררים בה תלמידי חכמים מכובדים. כאשר הגיע הרב והרבנית בעגלה, ניגש אחד ממכובדי המקום ורתם עצמו לעגלה במקום אחד הסוסים. בכך רצה הוא להביע את הכבוד שהוא רוכש לה. במסגרת קבלת הפנים התעוררה השאלה מדוע היה על אותו מכובד לשאת גם את משקלה של הרבנית, שהרי כל כוונתו היתה לכבד את הרב והתורה שהוא מייצג. על כך ענתה הרבנית, שהרי אנשי העיירה קבלו את הרב לקהילתם על מנת שיהיגם ויצילם מטעויות. אבל הרב עצמו, מי ישגיח עליו? מי יציל אותו מטעויותיו? זהו תפקידה של הרבנית, "העזר כנגדו", ולכן גם היא, הרבנית, ראויה שישאו אותה יחד עם הרב. סיפור זה מלמדנו איך יש להתייחס לאשה שהיא עיקר הבית, ואיך על האשה לתפוס ולהבין את תפקידה בברית הנישואין.

אדם צריך לדעת כי זוהי זכות גדולה שיש לו שזכה

התלבטות בבחירת בן-זוג

נישואין, אך מסיבה כל שהיא המפגשים לא הסתיימו בנישואין. הקשר הרגשי שהיה עם אותו אדם נהפך למדד שעל פיו כל מי שיפגשו ובמחיצתו לא תיווצר חוויה הדומה בעוצמתה, יהיה קשה להחליט על יצירת קשר הנישואין עמו. ה. יש מבין המתקשים להחליט כאלה שקשה להם להחליט משום שהם אינם מרגישים יסחף רגשי אל המוצע להם. צפייתם להרגשה כזו נובעת מקריאתם ספרות העוסקת בקשר שבין גברים לנשים או מצפייתם בתוכניות טלביזיה, המציגות קשר בין גבר לאשה כקשר סוחף. גם אם הצופים מבינים שהדבר הינו רק סרט קשה להם להשתחרר מהרצון להרגיש הרגשות דומות. פעמים נראה להם שחברים או חברות שהתארסו נראו מאושרים, והם אינם חשים תחושות אושר ושמחה דומה. ו. גם מי שאינו כלול באחת מהקבוצות שהוזכרו, עשוי לעבור קשיי החלטה. יש לדעת שכאשר שאדם מתקרב לרגע ההכרעה על נישואין, מחשבתו התת-מודעת מבינה שאם ההחלטה תהיה חיובית, הרי יהיה צריך לעשות מספר שנויים בחיים. להיות בעל לאשה או אשה לבעלה. להתקשר עם עוד אדם לתקופה ארוכה. בעל בית. מפרנס. אולי אב לילדים. הכניסה להתחייבות חדשה, גורמת לרתיעה ואף להקפאת רגשות כלפי בן- הזוג שעמו יש להיכנס לחיי הנישואין.

להיבט הזה חובר גם הצורך לשנות הרגלים. מסיבה זו עשוי האדם לסגת מהחלטתו, מיד לאחר אירוסיו, או ערב נישואיו. כיוון שהקשיים הרגשיים קשורים לשלבי החלטה, כמעט כולם נעלמים מיד לאחר הנישואין.

המתלבטים מתקשים לאתר את הסיבה האמיתית המונעת מהם להגיע להחלטה. הדבר קורה בעיקר לקבוצה הפוחדת מנישואין. על פי רוב אדם אינו אומר לעצמו "אני פוחד", כיון שפחד הוא דבר בלתי הגיוני, וגם אם הוא מבחין ברגשותיו שהוא פוחד הוא אינו מודע לעד כמה הפחד אינו נותן לו להגיע להחלטה חיובית. כמו כן רבים מבין הפוחדים להינשא, רוצים להינשא והם אינם מצליחים להיפרד בין היותם רוצים להינשא להיותם פוחדים להינשא.

כאמור, כפי שצינו בתחילת הכתבה כי אין בכוונתנו הפעם לתת עצות מעשיות אלא מתן אפשרות לקורא המתלבט להכיר את התהליכים העוברים עליו בתהליך בחירת בן-הזוג.

אחד הזמנים הקשים העוברים על אדם צעיר, הוא תקופת ההחלטה על בחירת בן- זוג. הנכון הוא שההתלבטות אינה מסתיימת בבחירת בן- הזוג ובנישואין עצמם, פעמים רבות לאורך שנות הנישואין אדם מתלבט האם בחירתו היתה נכונה, האם ההחלטה לא היתה פזיזה מדי, האם יכול להיות שחיי היו נראים אחרת אילו הייתי פוגש 'במקרה' בן- זוג אחר.

הבה נבחן מה גורם להתלבטות הקשה והמתסכלת. בכתבה זו גם אם לא נציע הצעות מעשיות, ההבנה של התהליכים הרגשיים תועיל מאוד למתלבטים. האמת היא שההתלבטות בבחירת בן- זוג מובנת מאליה, היא מלמדת על בגרות ובשלות לנישואין. שהרי החלטה על בחירת בן- זוג, הינה החלטה חשובה ביותר שאדם צריך להחליט עליה. להכרעה יש השלכות לכל שנות חיי האדם, ואף לנצח נצחים בהתחשב בצאצאים שיוולדו. זאת ועוד בהבדל מכל שותפות אחרת שאפשר להיכנס אליה ולצאת ממנה בקלות יחסית. נישואין היא מסגרת שלא קל להיכנס אליה ואף קשה מאוד לצאת ממנה, בעיקר אם מדובר במשפחה שהתרחבה. לכן אין פלא שיסורי ההחלטה מתישים את המתחבט. אדרבה, ניתן לומר שאדם שהחלטתו על בחירת בן- זוג קלה הדבר עשוי להעיד עליו כאדם שאינו רציני ולא בוגר, ואינו מודע דיו לגבי המסגרת שאליה הוא נכנס.

אך יש קבוצות של אנשים שנתקלים בקשיי החלטה בצורה מאוד חזקה, ומעבר למצוי. בין הקבוצות האלה נוכל לגלות:

א. אנשים רציניים הבוחנים תמיד כל צעד שהם עושים מה הם השלכותיו. ההתנהגות נובעת מהבנתם את המסגרת אליה הם נכנסים, ולכן הם בודקים שוב ושוב, האם בן- הזוג וההתאמה אליו תניב את הפירות המקווים.

ב. אנשים הססניים. אדם המהסס בכל הוצאה כספית, או בקניית בגד, אין זה פלא אם יהסס בבחירת בן- הזוג. במקרה זה גם אם המהסס סבור שהמוצע לו מתאים לו מאוד, יקשה עליו להחליט באופן חיובי על הקשר.

ג. אנשים הפוחדים מנישואין. על פי רוב אדם שבמשפחתו מישהו נכשל בנישואיו- הוריו או אחיו, יקשה עליו להחליט לסגור קשר של נישואין. נראה שרוב המתקשים להחליט שייכים לקבוצה זו?

ד. בין הקבוצה הרביעית נוכל לגלות אנשים שבעבר היה להם קשר רגשי למישהו שאותו פגשו לצורך

נישואין ומשפחה: התפתחות כמעגל החיים שלב יצירת קשר הנישואין

טעם פסיכולוגי-רגשי למצווה זו וקובע כי הצווי לשמח את האשה בשנה הראשונה נועד לפיתוחה של לכידות רגשית-אינטימית בין בני הזוג וכינונם של דפוסי התנהגות והרגלים הולמים שימשו את בני הזוג במהלך חייהם המשותפים (ספר החינוך מצווה תקפ"ב). גם החתם סופר מתייחס לחשיבות ההשקעה הרגשית בשנה הראשונה לחיי הזוג בקובעו "ראיתי בטעמי המצוות של ר' מנחם הבבלי טעם אחר הגון: בשנה הראשונה דעת אדם שקועה היא באהבת אשתו וגוי" (שו"ת חתם סופר, אבן-העזר ב' קנ"ה).

כאמור, שלב יצירת קשר הנישואין נועד לפיתוחה של תשתית איתנה שתהווה בסיס להמשך שלבי ההתפתחות המשפחתית. על מנת ששלב זה יעבור בהצלחה, על בני הזוג לתת דעתם למספר גורמים ותחומים:

1. פיתוח וקביעת גבולות ברורים וגמישים בינם לבין משפחות המוצא (הורים משני הצדדים) על מנת למנוע התערבות לא הולמת שלהם בחיי נישואיהם.
2. פיתוח דפוסיים מקובלים על שני בני הזוג להבטת חיבה, אהבה ואינטימיות רגשית מתוך דאגה וכבוד הדדי.
3. פיתוחם של דפוסי תקשורת המאפשרים דיאלוג פתוח, "בגובה עיניים", תוך שמירה על כבוד האחר וקבלתו, ומתוך יכולת להכלה רגשית הדדית.
4. על בני הזוג לפתח ולטפח סגנון הולם לפתרון אי-הסכמות וקונפליקטים בלתי נמנעים. בני הזוג ילמדו לאתר ולזהות אי-הסכמה ומצבים קונפליקטואליים ולמצוא דרכים לפתרון הולם, מתחשב ולא מכניע את האחר ושולט עליו.
5. בני הזוג צריכים למצוא איוון מתאים בין עיסוקיהם מחוץ לבית (עבודה, לימודים, תחביבים, קשר עם חברים ומשפחה), לבין הצורך החשוב בשמירה על ביחודיות זוגית איתנה. שימור הזוגיות והמשך טיפוחה יתאפשר רק כאשר העיסוקים החיצוניים נעשים ללא "הסגת גבול" הקשר הזוגי וערעורו.

שלב יצירת קשר הנישואין הוא שלב "שביר" במקצת. קורה וחלק מהמשימות שיש למלאן לא מתבצעות בהצלחה מלאה. יש לפעמים גם נטיה להמעיט מהחשיבות של צרכים ומשימות, ואפילו להתעלם מהם כליל, על מנת לא "להפריע" לזוגיות בהתפתחותה. גם כאשר מזהים בעיה קיימת לא פעם הנטיה להמעיט מחשיבותה, או להתעלם ממנה מתוך מחשבה ש"כרגע זה לא חשוב", או "עם הזמן זה יסתדר". או "האהבה תתגבר על הבעיות". עם חלוף הזמן, כאשר חיי הנישואין נעשים מורכבים ומסובכים יותר, עלולה נטיה זו של התעלמות מבעיות, במקום טיפול הולם בהן, לגרום לקשיים ומשברים בחיי הנישואין. זוג המעוניין בנישואין יציבים ומשביעי רצון יפתח כלים מתאימים להמנע מהדחקת בעיות, ומציאת דרכים לפתרון.

במאמר הקודם התחלנו לתאר את התפתחות תא-הנישואין כמעגל החיים, פרטנו את שלביה השונים של התפתחות זו, ותארנו בהרחבה את שלב ההתנתקות ממשפחת המוצא כהכנה למציאת בת-זוג לנישואין. הרעיון המרכזי שהעלנו היה שקשר הנישואין עובר תהליכים שונים של התפתחות וצמיחה, משתנה מעת לעת וממעבר חיים אחד למשנהו ועד קדימה ובהתמדה משלב לשלב.

אחרי שתארנו את השלב בו מסוגל האדם לעשות התנתקות רגשית ממשפחת מוצאו כהכנה למציאת בת זוג והתקשרות לחיי הנישואין, נתאר במאמר זה את השלב השני בהתפתחות הזוגיות: שלב יצירת קשר הנישואין.

מעצם טבע בריאתם, גבר ואשה בהנשאים שונים הם זה מזו, גם אם נראה כי קיימת ביניהם "התאמה". לכל אחד מהם יש דעות ועמדות שונות, קווי אישיות ואופי שונים, צרכים וציפיות שונות. בתחילת חיי הנישואין נדרשים הם לקבל זה את זה, להכיל זה את עולמה הרגשי של זו, לפנות מקום רגשי-פסיכולוגי לאחר, למחשבותיו רצונותיו ושאפותיו. השניים נדרשים להסתגל זה לעולמה של זו תוך שהם מפתחים ביניהם קשר של קירבה, אינטימיות רגשית ואהבה. האהבה שתתפתח ביניהם נמצאת בבסיסו של פרדוקס הנישואין: שניים, בעל ואשה, שהופכים לאחד בברית הנישואין (אחדות), אך עדיין שומרים על קווי מתאר עצמאיים ונפרדים (נפרדות). בשלב זה של יצירת קשר הנישואין מתחילים בני הזוג בתהליך של התחברות מתוך השקעה רגשית אינטנסיבית, מצד שניהם, על מנת לפתח קירבה, צמידות ואחדות. שניים שהיו כמעט זרים זה לזו מתחילים בתהליך הולך ומעמיק של יצירת תא-הזוגיות של ברית הנישואין כשהאנרגיה הרגשית של שניהם מופנת בעיקר כלפי פנימה, אל תוך קשר הנישואין, ועל חשבון צרכים אישיים ואגואיסטיים. שלב זה מתקיים לאורך השנה הראשונה של הנישואין, שהיא רבת חשיבות להתפתחות, כינון ויציבות תא הנישואין.

כאמור, שלב יצירת הקשר ממשיך לתוך שנת הנישואין הראשונה. שנת פתוחה של תשתית רגשית המהווה בסיס לקשר הנישואין בעתיד. על חשיבותה של השנה הראשונה בחיי הנישואין כבר עמדה התורה: "כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבור עליו לכל דבר, נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח" (דברים כ"ד ה').

בהתבסס על מקור זה קובע הרמב"ם: "הוא שצונו להתייחד חתן עם אשתו שנה תמימה, שלא יצא חוץ לעיר ולא יצא לצבא ולא יעבור עליו דבר מהדברים הדומים לאלו, אבל ישמח עמה עד מלאת שנה תמימה (מצווה רי"ד, ספר המצוות). ספר החינוך אף מוסיף

ריבוי שיחה

יש לה חשיבות עצומה, משום שהאשליות נותנות לנו את יעדי הזוגיות שאליהם נחתור. בתקופה זו גם נקבע סגנון הנישואין של הזוג בכל רבדי חייהם המשותפים. לכל זוג יש סגנון משלו ודרכי התנהגות יחודיים, בהם מבצעים הבעל והאשה במשותף את המטלות השונות. כגון: סגנון לשולחן השבת, סגנון מיוחד לבילוי, סגנון לאופן השיחה והדיאלוג ואף סגנון לויכוחים... אנו מוצאים, שסגנון זה או אחר נקבע אצל בני הזוג כבר בתחילת חייהם המשותפים, חלקם מפתחים סגנון אצילי של נימוסים והליכות מעודנות וחלקם מפתחים סגנון של דיבורים קולניים ופוגעניים וכדומה.

במהלך שלב מכריע זה של התהוות סגנון הנישואין, על כל אחד ואחד מבני הזוג לפקוח עין ולשים לב שסגנון נישואיו יהיה כמה שיותר חיובי ואפקטיבי. חייבים ליצור נורמות חיוביות של שיחה ודיאלוג שיאפשרו בעתיד לנווט בבטחה את ספינת הזוגיות לחוף מבטחים. החיים ארוכים, ועל בני הזוג לעבור יחד עשרות רבות של שנים זה ליד זה, תוך שהם מתמודדים עם האתגרים שהחיים מציבים לפניהם: דאגה לפרנסה, גידול הילדים וחינוכם וכו'.

בני זוג שהצליחו ליצור קשר בריא ויעיל, יכולים לעמוד בהצלחה במשותף באתגרים השונים. לעומת זאת, בני זוג שלא השכילו לעשות זאת יאכלו מרורים. כשבני זוג מזנקים לשנה הראשונה של הנישואין עם כל ההתלהבות והמרץ, ועם כל הכוחות החיוביים העומדים עתה לרשותם, אל להם לבזבז את כוחם לריק, אלא לכוון את התלהבותם זו ליצירת כלים יעילים לבנין ביתם בעתיד. כל אחד צריך לעמוד בהקדם האפשרי על אופיו של האחר, ולפתח עמו את דרך התקשורת המתאימה לו, וזאת בעיקר על ידי ריבוי בשיחה!

איגרתו הידועה של ה"חזון איש" על המצווה "ושימח את אשתו", מהווה אחת מאבני היסוד בהדרכה לחיי הנישואין בכלל ובשנה הראשונה בפרט. הנקודה המרכזית באיגרת היא, שריצוי האשה ע"י הבעל נעשה באמצעות ריבוי שיחה. "כיצד משמחה? טבע שלה להתענג על חינה בעיניו, ואליו עיניה נשואות. עליו להשתדל להראות אהבה וקירוב בריבוי שיחה וריצוי...". הווה אומר, שריבוי השיחה והריצוי מצד הבעל, יוצרים אהבה וקירוב כלפי האשה, וכתוצאה מכך היא מתענגת על חינה בעיניו.

ומסביר הגה"צ רבי חיים פרידלנדר זצ"ל בחוברתו "וידעת כי שלום אהלך", שרק במצב נפשי זה מסוגלת האשה להוות לבעל "עזר כנגדו". משום שכדי שתוכל למלא את תפקידה זה בהצלחה, חנן אותה ה' בהרגשת סיפוק להיות "עזר כנגדו" ולעשות את רצונו. והיא מצפה תמיד לאישור מצד בעלה האם היא "עזר כנגדו" לשביעות רצונו. לכן על הבעל להראות מדי יום אהבה וקירוב, כיון שזוהו האישור שמגיע לה בעבור שאיפתה התמידית להיות "עזר כנגדו".

כאמור, אהבה וקירוב אלה נעשים בעיקר ע"י ריבוי שיחה בין הבעל והאשה, במיוחד בשנה הראשונה. אך לריבוי השיחה ביניהם נועד תפקיד נוסף. לתקופת הנישואין הראשונה ישנם מאפיינים מיוחדים. בני הזוג זה עתה התחתנו. שניהם מלאים בתקוות מרוממות לעתיד נישואיהם. האהבה קולחת. כל אחד מתעלם לעת עתה מרצונותיו האנוכיים ושואף להעניק לזולתו את מיטבו. ולענות לרבים מצרכיו. לאחר תקופה זו, חוזר כל אחד "לעצמו", וההתלהבות ראשונית מפנה את מקומה לחיים יותר יציבים בהם נבנית מערכת יחסים קבועה לאורך שנים.

אך, על אף שבתקופה הראשונה חיים בני הזוג במערכת יחסים "דמיונית" ובלתי ריאליה הבנויה על אשליה,

◆ **לכט, הראים כתא הנישואין חסיות וצרכ צליון,**
◆ **לכט, הצלי הרצון לצנור ולסייג ופצלי נפש אפינה**
◆ **לכט, האצונוינים לקבל כלים מקצועיים לצסוק בתחום:**

נפתחה הרשמה למחזור חדש לקורס מנחי נישואין ומשפחה

◆ גברים/נשים – ירושלים ◆ **אשים** – אזור המרכז

לימודים ייחודיים המשלבים כלים מקצועיים לצד אווירה נעימה ברוח התורה והיהדות ע"י סגל רבנים ואנשי אקדמיה מומחים בתחום הנישואין והמשפחה: הרב שמחה כהן שליט"א, ד"ר עמי שקד, ד"ר אלחנן בר און, ד"ר נפתלי פיש, עו"ד א. אשר רוט, מר אברהם כ"ץ, ד"ר חנה קטן ד"ר רבקה קליין ועוד.
בוגרי הקורס יקבלו תעודה מהמכון הישראלי ללימודי נישואין ומשפחה עם זכאות לצבירת שעות לצורך קבלת תעודה ממשרד החינוך ושידורג מעמדם ל"יועצי נישואין רבניים".

הקורסים מוצגים בצפריס ונשים בכיתות נפרדות

לפרטים והרשמה: 02-6413242 נייד: 058-915978 e-mail: machon@ynr.org.il

הננו מכבדים את מייסדינו והמשפחה
ביום עיון וכנס ארצי לנישואין והמשפחה
בהשתתפות רבנים ואנשי אקדמיה.

באכניו:

מס' המקומות מוגבל

17:15-18:00
הר' מנחם בורשטיין שליט"א
 בנושא: **פוריות**
 תהליכי פוריות ומה שביניהם.
 18:05-18:40
הגב' יהודית פוגל - פסיכולוגית/מנחת נישואין ומשפחה.
 האם רצוי או לא רצוי?!...
 18:40-19:00
הפסקה ורישום:
 סדנאות קצרות מועד - מוקד י.נ.ר.
 לקורסים מקצועיים - המכון הישראלי.
 רישום למנויים וחברות באיגוד - איגוד י.נ.ר.
 19:00-19:45

13:30-14:00
קבלת קהל.
 14:00-15:00
דברי פתיחה - מנחה: הגב' סיגלית עשור
 הקרנת סרט אודות פעילות המוקד.
 15:00-15:45
הרה"ג שמחה כהן שליט"א
 בנושא: **כלה וחמותה**
 יחסי גומלין והשפעתם על הזוגיות.
 15:50-16:20
ד"ר עמי שקד
 בנושא: **בנין עדי עד**
 התפתחות תא הנישואין במעגל החיים.
 16:25-17:10
ד"ר אלחנן בראון
 בנושא: **נשיות**

אופקים רבים... אופקים רבים...

הצמד מירב ושגית
"הבנה הדדית" - מופע סטנד אפ.
 20:00-21:30
הגב' אהובה כהן
"טללי התחדשות" - מופע מרהיב בליווי מחולות ושירה.

הכנס יתקיים אי"ה ביום ראשון י"ז בסיון ה'תשס"ד 6/6/2004
בשעה 13:30 אחה"צ בבית הארחה רח' הפסגה 8 בית וגן ירושלים.

טל לברורים: 1700-5000-65

חיזוק תא הנישואין והמשפחה תורם לחוסנה ויציבותה של החברה בישראל.
 תנאי ראשון לחיזוק והעשרת הנישואין: הרחבת הידע והעמקת המודעות.
הירחון "נישואין של אושר" עונה על תנאי זה.
 הירחון מגיש בפניך מגוון רחב של מאמרים העוסקים בחיי הנישואין והמשפחה
 הנכתבים ע"י רבנים ואנשי אקדמיה.
 מעוניינת/ת לקבל את הירחון באופן קבוע ושירות לביתך?
 תוכלי/י לרכוש מנוי שנתי תמורת 75 ₪ בלבד.
 דעו כי ברכישת מנוי הנכם תורמים ומסייעים למוקד י.נ.ר.
 (יעוץ נישואין ראשוני). המוקד הארצי ההתנדבותי ליעוץ אישי, זוגי ומשפחתי
 המעוניינים להקדיש את הירחון לזיכוי הרבים, להצלחה בנישואין ומשפחה, ברכה ליום הנישואין,
 מוזמנים ליצור קשר עם הנהלת האיגוד. 02-6412970

מכון הקודש

מכירת ציוד לסופרי סת"ם

תיקון בתי תפילין

מכירת מתנות, תשמישי קדושה וזפצי יודיאקה

לשכה במוזזדת לבדיקת ספרי תורה, תפילין וזויות

ע"י מגיהים מומוזים + הגהה במוזזשבת

שעות פתיחה:

בוקר 8:30-1:30 אחה"צ 5:30-4:00

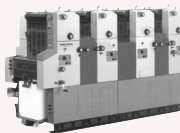
כי אצלנו סת"ם זה לא סתם זה מומוזיות

כתובת: רוז' רב גור מרכז מסוזרי ו' אשדוד (מול תוזנת המוזיות ליד טמבור אמיר)

טל': 08-8646027 זייד: 054-426493 www.machonhakodesh.co.il

עמידם שרותי דפוס והפקות

מבצעים את כל סוגי ההדפסות

- מחלקה לעיצוב גרפי
- חוכרות
- פליירים
- עלונים
- פרוספקטים
- הדפסות דיגיטליות
- הזמנות לאירועים
- מעטפות בכל הגדלים
- ניירת משרדית
- כרטיסי ביקור
- פינקסים
- קפסולציות
- למינציות
- ספירלות
- הדבקות בחום

מרכז שטנר 2. א.ת. גבעת שאול ת"ד 6660 ירושלים מיקוד 91066
טל. 02-6525850, פקס. 02-6525190 amiram1@bezeqint.net

ברית מילה

מולד לכם בן
בחזל טוב,
אנו נדאג עבורכם

למוהל מוסמך ומקצועי

ללא מטרות רווח - בכל רחבי הארץ

המוהל ילווה וידריך אתכם ההורים לפני הברית ולאחריה.

הברית נעשית תוך הקפדה מדוקדקת על כללי ההלכה והרפואה

ומתוך שמחה רבה

להזמנות נא ליצור קשר:

אביעד לוי - מוהל מוסמך 065-532418

זוג וההגיון המתבקש מניתוח זה שמישהו צריך לוותר, לבוא לקראת האחר למרות היותו צודק! גם הערכים עליהם נבנה דיון זה: "המקובל ושאינו מקובל" "נוהג העולם..." נובעים מאותה טעות ראשונית בהשקפת עולמם על נושא הנישואין הרואה בבית הפרטי עוד פרט מתוך כלל ואינה מבחינה ביחודיותו.

כששניים באים בברית הנישואין, ברית שאין לה אחר ורע בכל הבריתות שבעולם, ופניהם זה מול זה כשני הכרובים בביהמ"ק. הריהם בונים בנין עולם פרטי, יחודי הנובע ומביע את אישיותם המיוחדת להם ואינו דומה אל הכלל שסביבם. "לא ככל הבתים בית בישראל" אלא "כאוהלים נטע ה'" אוהלים אוהלים, כל אוהל ודרכו היחודית, צרכי ורצונותיו הפרטיים. ואין בסיס להשוואה אל הדומה מבחוץ. רק מבט פנימי, המרכז כוחות ואנרגיה להתאמה אישית, כי אין מקום להשוות בין אנשים שאינם שווים. הנסיון לשכפל דרך, סוג, בית מבנה וכדומה, כמו בתים אחרים לא יצליח כי הנתונים הבסיסיים שונים. מה גם שלכל אחד מהם היה בית אידאלי אחר ושונה אותו רצה לממש בביתו, בית שחותמו הוטבע עליו ממכלול חוויות העבר והערכים עליהם גדל.

הדיון בעניינים אלו הוביל אט אט ובשלבים להרגשה שוויונית ולאווירה רגועה יותר.

בני הזוג הבינו, שחוסר ההדרכה הראשונית באיך לבנות "שותפות-אמת" היא הגורם המניע לשנות הסבל שעברו יחדיו.

מתן לגיטימציה לצורתם האישית והפרטית של כל אחד מהם מבלי לפגוע בצד שכנגד. היווה בסיס לברור מטרתם המשותפת. התובנה הפנימית לכך ששניהם אחראים למצב הקיים שווה בשווה הניעה את הרצון המשותף לתיקון והשיחה עלתה על פסים חיוביים של רצון להיות אחד מתוך שותפות אמת ונכונות להשקיע במטרת העל של "יהיו לאחד".

תוכנם של הדברים והשיחה שזרמה העלתה את הצורך לחזק את מידת הנתינה שלא על מנת לקבל פרס. שתחילתה היא קבלת האחר כיישות עצמית, רצונות ומאווים משלו. בלי רצון לחנך ולשנות אותו אלא לכבד את המקום בו הוא נמצא במחשבה, דיבור ומעשה. וכן ליצור אשיות זוגית יחודית, השואבת את יחודיותה משניים שונים, תוך נתינת מרחב ביטוי הולם. עיקרון נוסף הנלמד בעניין הנתינה הוא שנתניה בוגרת מושלמת היא נתינה שמטרתה להשלים את החסר של השני מתוך תחושת "יש לי כל" ולכן יש לי את הכוח להעניק לאחר. תחושה זו אינה נובעת מ"יש" אלא ממלוי פנימי, שאני שמח בכל מה שיש, שמחה זו מביאה למלוי הלב על כל גדותיו ומביאה להשפעה חוזרת והענקה מתוך רחבות. כדרך השמח, שכלל שתגדל שמחתו יבקש לשמח את אוהביו עמו.

נתינה החוצה את גבול "החשובות הקטנים" ומעניקה בלי חשבון של תמורה אלא רק מתוך סיפוק והנאה עצמית. שיחה זו היתה אבן היסוד הראשונה עליה נבנו ועלו אבני הבנין הבאים אחריו והיוותה כעקרון מנחה בטיפול בבני הזוג, עד לכינון יחסים חיוביים וברור המטרה המשותפת להם מחיובים.

בנימין וליאורה ניגשו ליעוץ על רקע חילוקי דעות עמוקים, מריבות קשות ונתק רגשי, שניהם היו מובסים בקרב וקצת מיואשים מלמצוא את הדרך לשלום ולשלווה. רצונם העיקרי היה לברר אחת ולתמיד את "הצדק והאי צדק" המלווים את כל מריבותיהם. מיד בתחילת ההנחיה תארו לפני את אורח חייהם תוך שהם מציינים את התפקידים של כל אחד מהם, התפקידים שכל אחד "אמור לעשות" כי כך נוהגים כולם. ואינו עומד בהם בשלמות מנסיבות שונות. במהלך הפגישה הבחנתי כי הכל נמדד אצלם באמת-מידה חיצונית של מקובל ואינו מקובל תוך התעלמות לצרכים ולרצונות הפרטיים, המפעמים בהם. חילוקי הדעות הקיפו את מהלך יומם מבוקר ועד ערב וכללו ענייני זוטות ודברים פעוטתי ערך כמו את העניינים העקרוניים וכבדי המשקל. צורת חייהם העולה מהסיפורים והתאורים דמתה בעיני למשחק השח-מט בו מתנצחים השחור והלבן זה מול זה בכל צעד. הרגשות הנלווים לחילוקי דעות אלו היו כואבים, קשים ומלאים במרירות. במשחק "השחן" הזה, לא היו מנצחים שכן תמיד היה אחד נכנע לרצונו של השני בעל כורחו ושלא בהסכמתו, האוירה בבית היתה עכורה וגם ה"מנצח" התורן יצא מכך מופסד.

"אין נבנו התאמה, וקשה לי להבין איך לא ראינו זאת כבר בהתחלה" אמר בנימין "הוא השתנה בבלתי היכר, הוא לא היה כזה" אמרה ליאורה "ניסינו אינספור פעמים להתחיל התחלה-חדשה אך השוני נבנו כ"כ גדול שזה לא החזיק מעמד יותר מיומיים, שלושה". את הבעיה כפי שנראתה בעיני סוים בנימין: "לדעתי, שורש הבעיה עמוק ויסודי, הבדלי הגישות שבנו גדולים ואין לנו דרך להכריע ביניהם, לשנינו יש אסמכתאות רבות מבחוץ למה אנו צודקים ואין את מי שיאמר מי משנינו צודק. באנו לכאן לשמוע אחת ולתמיד מי צודק?!"

שאלה זו, עולה לא אחת בבתים שונים ותשובה אחת לה: "הצדק" אין מקומו ביחסים משפחתיים ככלל וזוגיים בפרט, החיים אינם בית-משפט לברור צדקתו של אי-מי והמיומנות שהם דורשים "אל תהיה צודק תהיה חכם" את חוכמת הלב ובינתו לגשר בין השונים. גישה מוטעת זו, בה נוקטים בני הזוג נובעת למעשה מהשקפה על מערכת הנישואין כמקום לתחריות וביטוי עלבונות.

אם כן, מי צודק? חזרה ועלתה השאלה אך הפעם מהצד שלי, פניתי לבני הזוג "נישוא הצדק בבייחם טעון כאב רב ועמוס בשלל אפיזודות קטנות וגדולות מהחיים, איך לדעתכם אפשר לברר אותו בצורה יסודית ובלתי משתנה?" האמת היא שאין זה אפשרי. כי כל "מעשה" מורכב מאינספור צורות, ואינו דומה לקודמו. יתרה מזו מבחן המעשה וצדקתו נבחן ע"י שני בני-אדם שונים הרואים אותו מזווית ראייה שונות ומרוחקות.

אין זה צודק לשאול מי כאן הצודק, והרי יש כאן שניים הצודקים כל אחד בגישתו שלו אך שניים שאינם צודקים בדרישתם שהאחר יקבל את דעתם כמובן מאליו, שניים שאינם צודקים כשאינם נכונים להקשיב לצדק ולהגיון שבטענתן בו זוגם. לעזרת באו דוגמאות שונות מחייהם שהוזכרו במהלך הפגישה. בשחזור וניתוח המאורעות מצאנו כי לכל צד טענה צודקת ושוות משקל לטענת בן-

נקי המותרות האישי שלי

יחסים כאלה מחמיצים לנו את החיים, ובמידה מסוימת אף גורמים לנו להחמיץ את החיים.... יחד עם זאת, צריך להיזהר גם כאשר נפטרים מקשרים מעיקים, או מחפצים מיותרים- לא לפעול בצורה חדה ונוקשה או כפייתית מדי. פעולות חדות ונוקשות עלולות לעורר בנו רגשות של אשמה, חרטה או לחץ. צריך לפרוס את הדברים בעדינות, ולזכור- שאם קשר שעזבנו אותו עדיין שייך אלינו- הוא יחזור. וגם אם חפץ שמסרנו אותו, עדיין יש לו שייכות אלינו- גם הוא יחזור.

מפתח חשוב שבאמצעותו אנחנו יכולים להבין מה באמת נחוץ לנו ומה מיותר- הוא לשאול- מה התכלית של הדבר? לאן הוא מוביל אותי? מה תכלית הקשר שלי לאדם מסויים? האם הקשר הזה מפתח אותי, בונה אותי? מאפשר לי נתינה לזולת, מתדלק אותי באנרגיה של חסד, או התחדשות, או אולי סוחט אותי ואת כוחותיי?

מה התכלית של החפץ הזה בחיי? האם אני שומר אותו בגלל הזכרונות שכרוכים בו, או שהוא באמת משמש אותי? האם הזיכרונות שקשורים בחפץ הזה מזינים אותי במשהו משמעותי, ששייך גם לחיים העכשוויים שלי, או שהזיכרונות הכרוכים בו גורמים לי עצב, והרגשה שאיבדתי דברים שהיו חשובים לי פעם?

מתוך השאלות האלה ניתן להגיע למחשבה- על מה בעצם מבוסס המרכז הפנימי שלי?

האם הוא מבוסס על דברים חיזוניים? איך אני נראה, מה המעמד החברתי שלי, כמה כסף יש לי... או שהמרכז הפנימי שלי מבוסס על אישיות פנימית מוצקה.

ההזדהות האוטומטית שיש לנו עם חפצים, ומאכלים, קניות וצבירות של דברים וקשרים מיותרים מבוססת על הרגלים לא נכונים. התרגלנו לחשוב בצורה מסוימת, יתכן כי תוצאות המחשבה מעיקות וחוסמות את הצמיחה שלנו. ולכן חשוב שנעשה ניקוי פנימי ברגשות, במחשבות ובקשרים מיותרים שמפריעים ומחלישים אותנו. ואם נגיע לליל הסדר עם סדר חדש בפנימיות שלנו, לאחר שניקינו ובערנו מקרבינו מותרות מיותרות, נרגיש באמת שיצאנו מעבדות לחירות וממצר- אל המרחב.

כולנו טורחים לנקות ולבער את החמץ מהבית לקראת פסח. אך יש אנשים, שלמרות שטרחו ועמלו קשה כ"כ כדי להוציא את החמץ הגשמי מביתם, עדיין עלולים להגיע לליל הסדר עם חמץ רוחני, רגשי ונפשי בקרבם.

אני מכנה בשם "חמץ" כל מה שמיותר בחיינו, וש"מנפח" את המציאות שלנו ברגשות מיותרים של כעס, עצבות ומרירות. כל אלו הן קליפות שגורמות לנו נזק מצטבר בקשר עם עצמנו, עם בני זוגינו וילדינו, וכמובן גם בקשר עם בורא עולם. זמן הניקיון לקראת פסח הוא לא רק ניקיון האביב. אלא הזדמנות לשינוי וטיהור רוחני פנימי, וכן הזדמנות לשינוי וניקוי של מערכות יחסים. כשם שאנו אוספים ואוגרים חפצים מיותרים, כי אין לנו אמונה ובטחון שיהיה לנו בעתיד מה שנצטרך, כך אנו אוגרים רגשות מיותרים.

אני מכיר אדם שכועס כבר במשך 30 שנה על מישהו שפגע בו פעם מתוך חוסר תשומת לב. לפעמים הפוגע כבר עבר מן העולם, אבל הפגוע ממשיך עדיין לסחוב על גבו את הפגיעה, והמשא הזה- ללא ספק מכביד בדרך של מסע החיים. במיוחד אם נלווים אליו עוד משאות דומים של רגשות שלא נפטרו מהם. החפצים המיותרים בבית – חוסמים לנו את מרחב המחיה, בדיוק כשם שאוכל מיותר חוסם לנו צינורות בגוף.

באותה מידה, מחשבות מיותרות, שהיה צריך להשליכן מזמן- חוסמות לנו את המרחב הרענן של החשיבה, שהיינו יכולים לזכות לו, אם היינו טורחים להתבונן גם ב"חמץ" שבמוח ובלב. מחשבות מיותרות הן מחשבות מזיקות - גורמות לדאגה, ולכל מיני רגשות שלילים אחרים.

כמו"כ אנו סובלים מדיבורים מיותרים ומקשרים חברתיים מיותרים, שמחלישים אותנו וגורמים לכוח שבתוכנו לדלוף החוצה. הנזק של המותרות המיותרות הוא רב משום שהוא גורם לנו לאבדן של חיות.

אם כן, כיצד יש להתייחס ליחסים וקשרים מן העבר? יחסים שאינם מזינים אותנו עוד, ורק מעניקים לנו תחושה הגונה של עייפות? מן הראוי לתת את הדעת אם אין צורך להכניסם לרשימת ניקוי המותרות, ל"רשימת בעור החמץ שלנו"!!

קורס להכשרת מדריכות כלות

החלה הרשמה לקורס חדש ומורחב הכולל בתוכו חלקים תאורטיים - השקפתיים וחלקים הלכתיים ומטודיקות להעברתם.

לבוגרות הקורס תוענק תעודה מ"המכון הישראלי ללמודי נישואין ומשפחה".
הקורס יועבר ע"י הרבנית רחל פריץ תחי' והרבנית אביבה זיסמן תחי'.

לפרטים והרשמה: 058-915978, 02-6413242

השגורות בפייהם. הם משולים לילד שהולך וגדל אך במשך שנים רבות נשאר באותה כיתה. יכולת ההתקשורת של אנשים אלו מאוד מוגבלת ובודאי באה לידי ביטוי בזוגיותם, בנישואיהם ובמשפחתם. לעומת זאת בעלי היכולת ללמוד "שפות התקשורת" רבות, הם אלו המסוגלים לתקשר עם השונה מהם ביתר קלות, להפעיל את יכולת הלמידה שלהם ל"שפות התקשורת" נוספות מזו שהורגלו משחר נעוריהם ויוצרים הזדמנויות רבות לקשרים, למשאים ומתנים ופותרים חלון לגישור ולשנויים.

הקושי ללימוד זה פרושו להוסיף לעצמך משהו שאינך מורגל אליו ואפילו אם אינך אוהב אותו. תוספת זו, תרחיב את דעותיך ואת זהותך.

ידוע שרוב התקלות התקשורתיות בקשר הנישואין מקורן נעוץ באי הבנה הנובעת מכך שכל אחד מבני הזוג שופט ומפרש את משנהו עפ"י תפיסתו הפרטית המוגבלת שלו, שהיא "שפת ההתקשורת" האישית שלו. ועל כן, העיצה הניתנת כאן היא שחובה על כל אחד מבני הזוג ללמוד את "שפת הקשר" של בן הזוג השני. ודעו כי אם אינכם יודעים ללמוד שפה חדשה הרי האפשרות היחידה שנתורה לכם היא שכן הזוג השני ילמד את שפתכם ויתאים את עצמו אליכם, ובודאי שעדיפות זו תצמצם את סכוויי ההצלחה.

"שפת התקשורת" היא כלי חשיבה וכלי ביטוי מלולי והתנהגותי הנקבע עפ"י רמת המודעות של האדם שבאמצעותם הוא מתבטא.

"בשפת ההתקשורת" אנו גם קולטים ומפענחים את המציאות הסובבת אותנו ומעניקים לה משמעות, הגדרות ופרושים.

דוגמא מוחשית לכך היא שפת ההתקשורת הראשונה- "שפת האם". מאחר ואנו נולדים להורים מסויימים במקום ובזמן מסויים, אנו נתקשר ונגבש זהות למקום זה. עפ"י שפת המקום, הזמן, החינוך ואורח החיים שאליה הורגלנו עוד בשנות ילדותנו, וכדומה. כך שהסיני ידבר סינית, והספרדי ידבר ספרדית.

המקום והזמן מפתחים בנו גם אלמנטים נוספים, לבד משפת ההתקשורת. אנו לומדים לאהוב, לחוש טעמים וצלילים שונים, להתייחס ולשפוט מצבים, ארועים ואנשים שונים. לכן מובן שעמים שונים אוהבים או אינם אוהבים בני אדם מסויימים. על כן, מי שמוגבל "בשפת התקשורת" מסויימת יכול לתקשר באמצעותה רק עם דוברי אותה שפה. לכן מובן מדוע אנשי אקדמיה יעדיפו לשהות בחברת אנשים כמותם וכדומה. לעומת זאת אותם בני אדם המשתמשים בהרבה "שפות התקשורת", יהיו בקלות את אלה המוגבלים להשתמש בשפה אחת, את אלו הנוהגים לדקלם דעות ודעות

נקודה למחשבה

מאת: עזרי נורית מנחת נישואין ומשפחה
ני"ד: 051-675189

מעצבות אהבות...

ועם סמרטוט בידי ומצב
מכריז הכעס על כאבי גב.

והאשה קורסת בין כל הטלות
ופוצצת במצחור שיר אהבות...

אז בוא ניקח את הפסס בפרופורציות
הנכונות

כי כולנו באונו מוסר נהיה מוכנות
ביד' כניסן לא יורג ולא פגות
בכל בית יעלו מיטב הניחאות

בגדי גב. ירדים מצומצמים, ושאלנות
ערובים

ולא נחרי אלא אהמתין לאורחים.
גביעתי אי הסדר, וכוס לאליהו הנביא
שבע"ה את הגאולה מיד ביא.

ולא לשכניה נשים יקריות!!!

האבק זה לא אהץ
אשה היא לא עבר
ולרדים ובעל הם לא קורבן פסס.

גב הפסס שיבוא פיניו אטובה
כבר עומד בפגא קרב וכל
ולו בית בישראל
בהאכות הפסס עוסק ושאול

נשים יקריות מבוקר ועד ערב
עוסקות במלאכה אלא הריץ
מכל פינות הבית אהוציא את האהץ
ולשם כך מוכנות זמן רב אהאחץ

הירדים מבי"ס יוצאים אופסה מוקדמת
ואתא אולם כבדכה מקדמת
כל יור מקבל מטלה אביצוע
אקנות גברי. ספריה או צצצצו.

אך מיד מסתבר שהרעיון לא אפקטיבי
כי כל הבית הפך אהיפראקטיבי
החולה ורעש בין כל האחים
ולאיי מים אלו עבר נשפכים.

הכעס שמתיר עסוק ברוץ
כבית בעג הוא מאלץ נחץ
את הבית מוקה והרצפה שוטף
מסייד, מאבק, משפץ ומקריץ

קטטה עם בעלה הדין עמה ואם לאו לא כל הימנה" עכ"ל.

מבואר מדבריו שכל מה שכתב הרמב"ם ששומעים לה היינו רק במצב שהיה לה קטטה עם בעלה, אך כשאין קטטה. אפי' שמריעים לה לא שומעים לה. והנה הרמ"א בשו"ע בסימן עד סעיף י' כתב במגיד משנה ואולם הוסיף וזה לשונו: "ונוהגים להושיב עמהם איש או אשה נאמנים ותדור עמהם עד שיתברר ע"י מי נתגלגל הריב והקטטה" עכ"ל.

מבואר שבאמת שומעים לכל אחד בדרישתו כלפי הצד השני, ואולם צריך להושיב שם אשה ע"מ שתברר ממי נתגלגלה המריבה, ועל פיה יפסקו ב"ד לדחות את אחת מעל חברתה.

הפתחי תשובה באות א' הסביר את הרמב"ם והשו"ע, וזה טורף דבריו: שלפי המגיד משנה הנ"ל, היות וסבר דנאמנת מחמת שמריעים לה, כל זה שייך לומר רק באמו ובאחותו שהן מן הנשים השונאות אותה (עיין בסימן י"ז סעיף ד' באבן העזר), אולם חמיה וגיסיה אינם בכלל זה ולכן אינה יכולה לבוא בטענה להוציאם מהבית מחמת שמריעים לה, ולכן הרמב"ם חילק בין דרישת הבעל לדרישת האשה.

והוסיף בפתחי תשובה שלדעת הרמב"ם יכולה לדרוש זאת סתמא אף שאין קטטה בינה לבין בעלה. ואולם השו"ע והטור למדו כשיטת המגיד משנה והרמ"א שיש קטטה בינה לבין בעלה כתוצאה מכך שמשפחתו מריעין לה, יש כח לאשה לדרוש שלא יבואו אף אביו ואחיו, היות ובנוגע ליצירת הקטטה ביניהם יש לכל המשפחה חלק בזה.

היוצא מהדברים:

- 1) דרישת האשה מתקבלת לדעת הרמב"ם רק ביחס לאמו ואחיותיה.
- 2) לדעת השו"ע והטור דרישת האשה מתקבלת כמו שהיא אף לגבי אביו ואחיו
- 3) לדעת המגיד משנה שומעים לה רק בתנאי שב"ד רואים ממש בדבריה שזה גורם הקטטה בינה לבין בעלה.
- 4) דרישת הבעל מתקבלת כמו שהוא לדעת הרמב"ם, הטור והשו"ע (אולם בשאלה הנ"ל יש לדון דאולי לא נקבל את דרישת הבעל מחמת הדין "לא תיקום ולא תיטור". (ויקרא יט, יח) או שנקבל את דרישת הבעל מחמת שאין זו נקימה אלא הרתעה כלפיה).

שאלה: אשה הטוענת שמשפחת בעלה מרעים ומקשים רבות על חייה ולכן אינה מוכנה שיבואו יותר לביתם ובעלה מתנגד לכך. האם רשאית לדרוש זאת? והנה מתוך כך נובעת דרישת הבעל, שאם משפחתו לא תבוא לביתם א"כ גם ממשפחתה לא יבואו. האם רשאית לדרוש זאת?.

חשוב להדגיש כי נפגשתי עם הזוג הנ"ל למתן הנחיה להשכנת "שלוש בית", שאלה זו הועלתה במהלך המפגשים, התשובה כדלהלן הינה אך ורק בנושא ההלכתי ללא מכלול הבעיות של בני הזוג אשר וודאי היו משפיעים על הפסיקה.

תשובה:

הרמב"ם פי"ג הל' י"ד בהילכות אישות כתב וזה לשונו: "האומר לאשתו אין רצוני שיבואו לביתי אביך ואמך אחיך ואחיותיך שומעים לו... ולא יכנסו הם לה אלא אם אירע לה דבר כגון חולי או לידה שאין כופין את האדם שיכנסו אחרים לרשותו.

וכן היא שאמרה אין רצוני שיכנסו אצלי אמך ואחיותיך ואיני שוכנת עמהם בחצר אחת מפני שמריעין לי ומצירין לי שומעים לה שאין כופין את האדם שישבו אחרים עמו ברשותו" עד כאן לשונו.

מבואר ברמב"ם שיש חילוק בין דרישת האשה לדרישת הבעל. דרישת האשה הנה רק נגד חמותה ואחיותיה, ואילו דרישת הבעל נגד כל בני משפחתה. המחבר באבן העזר סימן ע"ד סעיפים ט, י, וכן הטור במקום חולקים על הרמב"ם ופסקו שכוח האשה לטעון אף כנגד חמיה וגיסיה וכמו בדרישת הבעל. ובביאור הגר"א, אות ד' בסימן ע"ד כתב שמקור דברי הרמב"ם הם מהגמרא בכתובות ק"ג, "אם הייתה טוענת וכו' שכופים אותך ליתן לה בבית אביה". והנה הראב"ד במקום כתב וזה לשונו "אימתי בזמן שהן באות בגבולה אבל אם באה היא בגבולן אין מוציאין אותם בשבילה ממקומם... אבל מבקשים מהם לסדר להן ענין שלא יצערו אותה בדירתן". מבואר מדבריו דכל מה ששומעים לאשה זה רק כשרוצה להוציאם מדירתה, ואין בכוחה להוציאם כשבאה לדירתם.

המגיד משנה הוסיף על הרמב"ם תנאי לקבל את דרישת האשה וזה לשונו: "אלא כך עיקר הדבר, שאם נראה לבית הדין שהם מריעים ומצירין לה וגורמים לה

קורס להכשרת מדריכי חתנים

קורס חדש ומורחב להכשרת מדריכי חתנים ליום הנישואין ולשנה הראשונה לחיי הנישואין.

הקורס בריכוז של חרב חנוך חן גלזמן ובהשתתפותם של הרב שמחה כהן שליט"א, ד"ר עמי שקד ועוד... בוגרי הקורס יעברו בחינה פנימית ליצורך קבלת תעודת זיכרון ב"איגוד י.ג.ר" ליצורך פרסום באוגדן המקצועי לנישואין ומשפחה.

משך הקורס: 40 שעות.

לפרטים זהרשמה: 02-6413242, 058-915978

כוחה של נתינה

אישיות, שמחה, עצב וכדומה.. כל אלו מצמיחים את בני הזוג מתוך הרגשה של אחדות והתמוגגות לאהבה אמיתית.

הפסוק "ואהבת לרעך כמוך" מפרש כי אהבת הזולת קשורה ומותנת באהבה עצמית- הניתנת לאחר חיפוש והכרות של "האני", כיצד אתה מתבונן בעצמך? הסתכל במראה וראה! האם הינך אוהב את מבטך? האם הינך מודע לפוטנציאל הנפלא וליחודיות שלך? יחודיות זו, שורשה "בעצם" שלך "חלק אלוהי ממעל" לכן ההכרה בכשורך ובמעלותיך, אין בה משום יהירות אלא משום שליחות שבה לדי בטוי, בעיקר במערכת הזוגית. ככל שתעשיר את עולמך הפנימי ותעמיק את אישיותך, כך סביבתך תושפע לטובה.

אדם המעריך את עצמו מודע לחשיבות העליונה שביכולותיו.

אך נדרשים ממנו כוחות של התמדה, הערצה והתאמנות, בכדי לעבור מסע ארוך לתוך אישיותו. זהו מסע המפגיש אותו עם חוויות שונות ומאתגרות המגלות את האהבה שבתוכו, וזו מולידה אהבה חדשה אין סופית כלפי זולתו. כפי שמציין הרב דסלר, בספרו "מכתב מאליהו" שהנתינה מולידה אהבה, כאשר אדם משקיע ונותן צומחת אצלו אהבה כלפי רעהו.

"אהבה האדם את פרי מעשיו בהרגישו אשר חלק מן עצמותו בהם הוא - אם היה אשר ילד או אימן או חיה אשר גידל ואם צמח אשר נטע או אם גם מן הדומם, כמו בית אש בנה הנהו דבוק למעשי ידיו באהבה כי את עצמו נמצא בהם" (מכתב מאליהו).

יש החוששים לתת ללא מענה ונבהלים מן הקושי של אי קבלת תמורה מיידית אלא שאהבת הזולת אינה מותנת באף גורם.

כל אחד נותן ומעניק לפי הקצב שלו ובהתאם לידיעותיו ולמושגים אשר רכש.

הנתינה עצמה היא מעיין של אושר המזמינה הדרושה. וההססן לא יגלה לעולם את עומק ההוויה האנושית והשמחה הגלומה בו.

בבריאת העולם, הקב"ה יצר באדם יכולת נפלאה לתת ולהעניק לזולתו- הנתינה היא עצמה התמסרות, דבקות ונאמנות המספקת שמחת חיים ושביעות רצון. המרכיב המרכזי בנתינה הינו הרצון להיטיב ולגמול חסדים.

הנדבן גורם לשני אושר ומרגיש אף הוא כי חוס מצין את ליבו. כמו כן הנתינה אינה רק צורך של "המקבל" כי אם גם צורך של "הנותן". הנתינה במערכת הזוגית מתבטאת באופנים שונים בהקשבה, בנתינת מחמאות, עצות, הדרכה, מלוי ציפיות וכדומה.. המסר הערכי בנתינה, נמצא ביכולת לאהוב את השני באשר הוא, לספק לו צרכים אישיים המהווים לו עזרה ותמיכה. הסיוע הממשי, המועיל ביותר נבחן כאשר "הנותן" מאזין לבקשות של השני ומוכן להתייחס אליהן ברצינות. יתרה מכך, הנתינה איננה רק ברגעים של אושר והתלהבות אחד כלפי השני אלא באופן תמידי. משום שלדאוג לזולת, משמעות הדבר להבין את השני מתוך רגש של קירבה ורצון אמיתי להעניק לו את חסרונותיו, זאת ועוד כאשר המגמה היא לאהוב את רעהו בכנות מצד הנקודות בהן קשה לו, ומצד החולשות והמשברים שלו.

אולם ישנם מצבים בהם המודעות חלשה ואין רמה בסיסית של קשב והבנה. פעמים רבות האדם עסוק עם עצמו, קשיים ומכשולים מטרידים אותו על כך, הוא חסום בפני כל פעולה של נתינה ואינו יכול לחוש בשאיפותיו של השני. לקוי מסוג זה, יוביל את מערכת הנישואין לנסיגה. לפיכך, יש להתבונן בעיקר, לחזק את הקיים ולא להתנטרל מאחריות אלא לתרום ולהקדיש לזוגיות מה שנחוץ באמת, ללא היסוס ורתיעה שנאמר "אם חפץ אתה להידבק באהבת חבריך, הווי נושא ונותן בטובתו (מסכת דרך ארץ- זוטא פב')."

כמובן על המקבל לכוון את בקשותיו בהתאם ליכולתו ולכושר פעולתו של "הנותן" כיוון שאין לצפות דבר מה, שאין אנו עלולים לקבלו. ציפיות אלו מזמינות כעס ותסכול ויוצרות אכזבות קשות.

ביכולתו של האדם להגיע לנתינה אמיתית ע"י היכולת להעניק מהאני שלו, מעצמו, חלק ממנו, כמו חוויות

מוציא לאור

שייחיים - סיוע והכוונה לפניימים/ות במציאת בן/בת זוג.

מיועד לציבורים: החרדי על כל גונו, דתי לאומי והמסורתי

מטרת המרכז להעניק סיוע והכוונה לפניימים/ות במציאת בן/בת הזוג.

בעזרת צוות אנשי מקצוע המתמחים בתחום הנישואין והמשפחה

המלווים את בני הזוג ביעוץ, הדרכה והכוונה עד לנישואין

לפרטים: 02-6433232

e-mail: mesima.bishnaim@ynr.co.il

מוקד י"ר - יעוץ נישואין ראשוני.

מוקד ההתנדבותי ארצי ליעוץ אישי זוגי ומשפחתי.
המוקד נותן שירות ארצי בהתנדבות לכלל האוכלוסייה
בנושאים אישיים זוגיים ומשפחתיים, ע"י הנחה ויעוץ ראשוני,

הפניה לאנשי מקצוע המומחים בתחום בכל הארץ לפי אזור מגורי הפונים.

המוקד בפקוח ועד רבנים ואנשי מקצוע מומחים ומטפלים בתחום הנישואין והמשפחה.

שרותי מוקד י"נר

- ◆ יעוץ והכוונה בנושא זוגיות ומשפחה.
- ◆ יעוץ הלכתי או משפטי בעניני בתי דין רבניים בישראל.
- ◆ הנחיית הורים ויעוץ חינוכי.

במי א'ה' בין השעות: 10:00-18:00
מוקד לילה בין השעות: 18:00-24:00

ת.ד. 16130 ירושלים מיקוד. 91161 Email:moked@ynr.org.il

המכון הישראלי ללימודי נישואין ומשפחה שמח להודיע על פתיחת קורס

"יועצי נישואין - רבניים"

שבחסות היחידה לעו"ם ללימודי המשך באוניברסיטת בר אילן
ובמהלצת הראשלי"צ הר"ה"ג שלמה עמאר שליט"א.
משתתפי הקורס יקבלו הסמכה למנחי נישואין ומשפחה וישתלבו ביחידה מיוחדת להכשרת
יועצי נישואין רבניים - יחידה העוסקת בנושאים הלכתיים והשקפתיים הרלוונטיים למקצוע.
משך הקורס: 3 שנים

לפרטים והרשמה: 058-915978, 02-6413242

מכון "לב אל לב"

סודיות מובטחת

המכון החרדי בראשותו של הרב תדהר כהן
תמשרת את הציבור החרדי והדתי בשלום בית ליעוץ
והנחה זוגית ומשפחית
הטיפול הינו אישי, זוגי ומשפחתי ומשולב ברוח היהדות.

056-650779 02-5865834 02-5865114

אמ"ל: tidhar@heart2heart.co.il www.heart2heart.co.il

יצחק דאי חבר "איגוד י"ר" מנחה נישואין ומשפחה

- ◆ יעוץ והכוונה בזוגיות ושלוש בית
- ◆ התמחות והנחייה כח"י אישות
- ◆ בורות בין בני זוג ◆ יעוץ אישי
- ◆ 10 שנות ניסיון

ני"ד: 052-801852 טלפקס: 08-8670310

מכון "בנין עולם"

חדש באזור הדרום
אזור קשבת, ופתרונות לבניות משפחה וזוגיות
ע"י הרב שמואל לוינגר.
מנחה נישואין ומשפחה
ומנחה בחיי אישות מוסמך
בוגר "המכון ללימודי נישואין ומשפחה"
!!! tzohar pavel !!!
פנו עכשיו לטלפונים:
08-8533908, 064-485318

נמשכת ההרשמה לקורס מגשרים כללים ומשפחתיים:

קורס ייחודי העוסק בגישות ליישוב ופתרון קונפליקטים וסיכסוכים, ניהול משא ומתן וכו'
תוך שימת דגש מיוחד על הגישור המשפחתי. הקורס עומד בדרישות ועדת גדות לצורך
רישום במאגר משרד המשפטים ומיועד לעו"ד, טו"ר, אנשי חינוך, בעלי מוסדות וארגונים.
וכל העוסקים והמתעניינים בתחום.

לפרטים והרשמה: 058-915978, 02-6413242

בנה קינח בס"ד

מחלקה מיוחדת
למ"פ מחו"ל
למען צמצום התבוללות

יעוץ והכוונה לנישואין ◆ לגילאים השונים ◆ לכל גווי היהדות הדתית מכל רחבי הארץ
לכל רמות ההשכלה והעיסוקים ◆ אפשרות ללא ידיעת המועד/ת ◆ אחוזי הצלחה מרשימים ◆ יחס אישי ◆ סודיות מוחלטת

ירושלים: רח' המלך ג'ורג' 12 קומה ב'
באר שבע: רח' הפלמ"ח 71 (בסמטה)
רמת גן: מגדלי התאומים בנין 1 קומה 7 חדרים 732-733 (רח' ז'בוטינסקי 33)
ניס (הרביירה הצרפתית):
06-77614024

טלפקס: 02-6242428
טלפון: 08-6283263
טלפקס: 03-6133010
טלפון:

www.bne-kincha.co.il Email: shiduchim@bne-kincha.co.il
טלפון: 06-79933570